

кабінетів або консультаційних центрів для проведення зустрічей, ділових нарад з медичними фахівцями з ознайомлення з новим асортиментом фармацевтичної продукції.

З метою ефективного здійснення процесу інформаційного забезпечення керівництва аптекою необхідно передбачити постійне підвищення кваліфікації співробітників в сфері застосування методів інформації, стандартів обслуговування; розбір нестандартних ситуацій з метою прийняття оптимальних рішень; регулярне проходження навчання на відповідних курсах з питань самопомоги і самопрофілактики, застосування правил належної аптечної практики; проведення тренінгів з взаємодії з відвідувачами. З метою грамотного здійснення інформаційної діяльності фармацевтичним фахівцям необхідно знати нормативну базу процесу надання фармацевтичної інформації.

**Синкевич Леся Романівна, магістрантка,
Козин Лариса Володимирівна, к.е.н.,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Основним стратегічним напрямком соціально-економічного розвитку вітчизняної системи охорони здоров'я є перехід на інноваційний шлях розвитку.

Інноваційний розвиток сфери охорони здоров'я - імператив сучасності, який є необхідністю і реальністю і сприяє підвищенню якості надання медичної допомоги, охорони здоров'я, профілактики захворювань.

Інноваційний розвиток виступає базовою умовою формування якісно нових підходів і механізмів радикального перетворення охорони здоров'я, як в сфері профілактики і лікування захворювань, так і в сфері соціально-економічного вдосконалення організацій охорони здоров'я, сприяючи розширенню діапазону медичних послуг і їх принципово якісному поліпшенню з метою збільшення тривалості життя громадян, зміцнення їх здоров'я.

Підвищення конкуренції на ринку медичних послуг робить необхідністю розробку інноваційних медичних послуг на основі:

- застосування новітнього обладнання та технологій;
- нових методів профілактики, діагностики, лікування і реабілітації;
- нових лікарських препаратів і медичних виробів;
- інформаційних технологій зберігання медичних даних на електронних носіях;
- створення умов комфортного перебування пацієнтів;
- наявності висококваліфікованих фахівців [1].

Втім, сьогодні вітчизняна сфера охорони здоров'я стикається з серйозними проблемами інноваційного розвитку. При середньому рівні активності в освоєнні нових видів послуг, вкрай малою є частка організацій, що займаються власне інноваційною діяльністю, і ставлення до доцільності такої діяльності у

керівників організацій є неоднозначним. Крім того, суперечності в механізмах управління, фінансування, медичного страхування і сам характер економічних зв'язків лікувальних закладів не сприяє підвищенню інноваційної активності лікувальних установ. Далеко не кожна міська лікарня може задовольнити потреби пацієнтів в наданні високотехнологічної медичної допомоги.

В умовах ринкової економіки зростає конкуренція на ринку медичних послуг, що, в свою чергу, стимулює розробку і освоєння інноваційних медичних послуг в закладах охорони здоров'я. Інновації в медицині пов'язані з:

- наявністю новітнього обладнання та технологій, що використовуються при наданні медичної послуги;
- підвищеною комфортністю перебування пацієнтів;
- наявністю унікальних фахівців в частині діагностики і лікування;
- додатковими послугами, такими як SMS-оповіщення, інтернет - платежі, електронні черги тощо [2].

Незважаючи на те, що певна робота в даному напрямку проводиться, далеко не всі медичні установи активно займаються власне інноваційною діяльністю. Для інтенсифікації інноваційного розвитку системи охорони здоров'я необхідна забезпеченість інноваційними медичними технологіями і ресурсним потенціалом.

Недостатнє фінансування закладів охорони здоров'я перешкоджає реалізації ефективних інноваційних проектів, знижуючи тим самим загальний рівень інноваційної активності. Для розвитку вітчизняних інноваційних медичних технологій і зниження імпортозалежності необхідне збільшення обсягів фінансування біо-медичних досліджень. Одним з найбільш ефективних механізмів, що сприяють залученню додаткових джерел фінансування є державно-приватне партнерство.

Як показує досвід зарубіжних країн в системі охорони здоров'я, завдяки державно-приватному партнерству відбуваються сприятливі зрушення, пов'язані з удосконаленням системи менеджменту, фінансування, підвищенням ефективності діяльності медичних організацій, розвитком правових аспектів моніторингу наслідків входження приватного сектора в охорону здоров'я.

Так, в Німеччині в клініці «Шаріте», створені служби харчування (6 млн. євро), в австрійських лікарнях - загальна служба стерилізації (10 млн. євро), у Великобританії вартість проектів формату державно-приватного партнерства становить 13 млрд. фунтів стерлінгів. Найбільший розвиток інститут державно-приватного партнерства отримав в Канаді, де протягом року з витрачених на охорону здоров'я 142 млрд. дол. понад 98,8 млрд. дол. становили витрати, спрямовані в державний сектор, а 43,2 млрд. - на розвиток приватної медичної допомоги [3].

Партнерство держави і бізнесу є необхідним інструментом інноваційного розвитку в системі охорони здоров'я. Тісна співпраця бізнесу і держави в юридичному, організаційному та економічному плані сприяє залученню в медицину додаткових ресурсів, інвестицій, сучасних методів управління, які активізують інноваційну діяльність в закладах охорони здоров'я [4].

Забезпечення ефективного впровадження інноваційних методів діагностики, лікування і профілактики, а також продукції та послуг неможливо без кваліфікованого медичного персоналу.

Співвідношення між чисельністю лікарів і середнього медичного персоналу в нашій країні є значно нижчим, ніж в більшості розвинених країнах світу, що викликає дисбаланс в системі надання медичної допомоги, обмежує можливості розвитку служб догляду за пацієнтами (доліковування, патронаж, реабілітація).

Таким чином, систему охорони здоров'я, на нашу думку, доцільно розглядати як функціонування взаємопов'язаних різнорівневих структур, що визначають кінцевий результат, за яким оцінюється система охорони здоров'я. При цьому, слід мати на увазі, що для системи охорони здоров'я інновації та інноваційна діяльність мають свої специфічні особливості на різних рівнях, а ключовою виконавчою ланкою є саме лікувально-профілактичний заклад.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Карамішев Д.В. Перетворення в системі охорони здоров'я з позиції управлінця і громадянина URL: <http://www.privatmed.in.ua/viewtopic.php?t=125&highlight=&sid=c5f7df6a758a8e792c066648b1cf3109>
 2. Мишанич Г.І. Принципи організації оптимальної моделі системи охорони здоров'я / Г.І. Мишанич, Н.В. Нетяженко. URL : <http://www.mifia.com/archive/article/3618>
 3. Дячук Е.А., Николаева О.К. Сервисные инновации в учреждении здравоохранения. Вопросы образования и науки: теоретический и методический аспекты: сб. науч. трудов межд. науч.-практ. конф. Тамбов: Юком, 2015. С. 49-50.
 4. Варавикова Е.А. Частно-государственное партнерство в здравоохранении. Менеджер здравоохранения. 2008. № 7. С. 4–10.
 5. Зарва О. Підривні інновації як ключовий елемент «формули успіху» у сучасному бізнес-середовищі / О. Зарва. Економічний аналіз. 2012. Т. 10 (4). С. 108–111
-